

musí piloti bez koleček na hrazdě používat ke startu trojkolku.

Ta je v silném nárazovém větru vyloženě nevhodná. Navíc jeho vlekař evidentně chybně startuje, nedává plný plyn, jen tak pomalu popojíždí až vrtulový proud dorazí k Bert'ovi, naklání ho, křídlo se pomalu převrací a po ujetí třiceti metru končí na pilonu. Na první pohled se nic nestalo, nutíme pilota, ať hned opakuje start. Ve skutečnosti je ohnutá náběžka, kýl a spíry, takže další dva starty končí souvraty s neovladatelným rogaem ve sto metrech. To všechno v šíleném zmatku, tlačenci. Já sám jsem stál toho dne v předposlední řadě a do vzduchu se dostávám až po třetí hodině. V tu dobu navíc ještě v restart zóně čekalo dalších 50 pilotů, co se na poprvé nezachytíli.

Vlastní let pod mraky ve výšce 2150 m s 14 m/s v zádech vypadal snadně. Škoda, že na posledních 40 km se vytvářela vysoká oblačnost, takže s přibývajícím časem bylo stále těžší se udržet ve vzduchu. V mé skupině pilotů jsme točili i -0.2 m/s doufaje, že nás do cíle dožene vítr.

V tomto kole se ukázaly všechny chyby tohoto mistrovství. O výsledku pilota rozhoduje řídící létání tím, kdy zahájí vlekaní. Prvním řadám hrozí, že se nechytanou, když to bude moc brzo, zadní řady zase nestihnou doletět disciplínu v dobrém počasí. O výsledku rozhoduje též vlekař, který může pilota úmyslně zatahnout po větru do horších podmínek nebo naopak domácího závodníka vyvést o 100 metrů výše, než předpisových 500 metrů. Naštěstí mnoho takovýchto úmyslů se nepotvrdilo. Naopak vlečná "M" měla tak slabý motor, že třeba mne v tréninku a Olého Juříčka tentokrát

nezvedla nad 300 metrů. Za dobrých podmínek se piloti stejně zvednou, dotočí základny, počkají tam na cvaknutí "čtvrt hodinové" ručičky na ploše a pak to je fér. Při větru 14 m/s a slabých stoupácích jsme byli přes

hodiny na čtrnáctém kilometru přefouknuti bez možnosti taktizovat. Hodně pilotů hodiny ani nenašlo. Nejdiskutovanější chybou byla bonifikace za včasný odlet, která je stavěná na motivování pilotů při "open window" k časnému startu.

Zde je pořadí startů dané losem a taktizovat před hodinami nešlo.

3. kolo 11. srpna 117 km

1. Suchánek	1:34:41	739
2. Ruhmer	+1:20	705
3. Bignami	+9:34	679
4. Bondarcsuk	+6:31	670
5. Kimberley	+8:24	654
30. Vyhnalík	+27:45	563
35. Pavlík	+42:49	544
43. Kuník	+46:10	503
56. Beneš	113.9	393
60. Sladký	111.3	374
77. Dykast	95.0	298
88. Juříček	70.1	224
122. Kolesár	10.0	29
127. Schneider	0.0	0
127. Nizner	0.0	0

Další dva dny se pro déšť nelétá, pauzu už všichni potřebovali, organizátoři alespoň stihli udělat výsledky, které mají jinak den zpoždění. Až 14. srpna se letí další kolo, i když ráno je zataženo, má se to lepší. Proto je vypsána jen krátká disciplína po větru. Mraky nakonec vypadají hezky, škoda že jsou jen v 800 metrech. Postupně se to zvedá na 1100, ale stále je to strašně nízko, hodně času ztrácíme točením nul ve 400 metrech. Suchánek si počkal nad hodinami a opět udělal nejlepší čas, Ruhmer poprvé není druhý, ale až čtvrtý v kole. Druhý je tentokrát Kimberley, který je skoro o 5 minut pomalejší, ale letěl o 75 minut dříve. Protože disciplína byla krátká, je za ni málo bodů.

Následující den je ráno také zataženo, v poledne se ukazuje slunce, ale má se to rychle zkazit. Opět je vypsána krátká disciplína, ale na